

Jakten i högsätet på Måsebo

Lotta och Lennart Strandell, Måsebo kennel, med sina åtta taxar, samtliga tikar. Fr v SJdCh Måsebo Dunka, SUdCh SJdCh Kammarbergets Nissan, SUdCh SJdCh Måsebo Oj-Oj, SJdCh Måsebo Fjanta, SJdCh Hazta, SJdCh Skallepers Buzan, SUdCh SJdCh Måsebo Ozzie, SJdCh Måsebo Nizzan. Foto: Olof Backström

Fakta om Måsebo kennel

Ägare: Lennart och Lotta Strandell, 63 respektive 61 år.

Bor: På Måsebo gård i Tibro.

Yrke: Lantbrukare, har en stor besättning köttjur.

Ras: Strävhårig tax.

Utmärkelser: Hamiltonplaketten, SvTK:s utmärkelsestecken samt förtjänststecken i guld, SvTK:s bruksuppfödarpriis i guld sex gånger samt guld högre valör. Därtill bruksavelspriser på ett tiotal hundar.

Uppdrag: Lennart är drevprovsdomare. Har tidigare bland annat varit ordförande i Skaraborgs Taxklubb.

När fick ni er första hund?

– Det var 1974. Vi hade kontakt med veterinär Olle Skoglund i Karlsborg, som parade Drevskallets Matita med Tistlarnas Jocke, och ur den kullen kom alltså Hej, som blev vår första tax och var ett rött korthår. Olle Skoglund behöll kullsystemen Hejja, och när han parade henne med Paff 1976 föddes Razzla, som vi köpte och som sedan blev vår stamtik.

När fick ni ert kennelnamn, och varför blev det Måsebo?

– Kennelnamnet, som man på den tiden

skulle meritera sig för, fick vi 1985. Vi bor på Måsebo gård, och då var kennelnamnet givet.

Har ni alltid haft strävhår?

– Ja, bortsett från den första taxen har det bara varit strävhår. Däremot gav Robin Hood en del korthår eller med dåliga strävhårsattribut. Därför vill vi inte ha hårlagskorsningar.

Vad har ni för inriktning med er uppfödning?

ning?

– Vi vill få fram trevliga hundar, jakthundar i första hand, men vi är också måna om exteriören. Hundarna ska ligga på ett 1:a pris och mer på utställning. Vi ser också till att följa RAS.

Du, Lennart, är drevprovsdomare – har du någon nytta av det som uppfödare?

– Ja, det är ju alltid roligt att få lyssna på andra hundar, och ibland kan man hitta lite bra täck-

SJdCh Måsebo Robin Hood, en gigant i aveln. Här efter segern på Drev-SM 1997. Foto: Olof Backström

Lennart Strandell motionerar åtta taxar i koppel med cykel – gör om det, den som kan!
Foto: Olof Backström

hundar. Jag brukar också emellanåt skramla ihop ett gäng hundar för att lyssna på dem i skogen.

Vad har ni för krav på avelshundar?

– Tikarna ska vara jaktchampions, eller i alla fall ha minst två förstapris på drev. Och hanarna ska vara jaktchampion, men gärna dubbelchampion, det vill säga drev- och utställningschampion. Spår håller vi mycket lite på med. När vi hade hanar som stod till förfogande i aveln krävde vi att tikarna skulle ha minst en 1:a på drev, och helst också vara snygga. Fast det går att avla på en 2:a på utställning också.

När det gäller avel på kor och hästar är moderslinjen helig, och likadant är det med våra hundar. 60–70 procent beror på tiken. Bra tiklinjer är viktiga, och det avlar vi på. Vi tycker också det är viktigt att avla på tikar med riktiga löpningar och hanar som är parningsvilliga.

Hur väljer ni valpköpare?

– Vi vänder oss till jägarkåren, och säljer aldrig till någon annan. I stort sett har vi haft en

väldig tur med våra valpköpare, det har inte varit många stolpskott.

Vilken är er mest minnesvärda hund?

– Det är klart att SjdCh Måsebo Robin Hood står i en viss särklass. Det var en härlig hund som bland annat vann drev-SM 1997, och han blev sedan något av en avelsmatador. Även hans son SUDCh SjdCh NUDCh Måsebo Robinzon D får vi väl framhålla, han hade ju stora framgångar både på utställning som flerfaldig BIR-vinnare och i aveln.

Er roligaste hundminne?

– På utställning var det nog på Svenska Taxklubbens 100-årsjubileum i Borås 2001 när våra jakttikar Ozzie och Orra i championklass slog flera utpräglade exteriörtikar och blev etta och tvåa, och sedan blev Ozzie bästa tik som gräddes på moset. Det kändes som en triumf.

På drevsidan har det varit väldigt roligt när några hundar har deltagit på drev-SM: Robin Hood, Ciba, Jo-Jo, Driva, Japp, Ozzie, Oj-Oj, Azp och Mazarin.

Det tråkigaste minnet?

– Vi hade en jättefin tik, SjdCh Måsebo Jo-Jo, som var uttagen till drev-SM när hon var åtta år. En tid innan hittade vi henne död i köket, helt oförklarligt. Det var smärtsamt.

Hur många valpar har ni fött upp totalt?

– Hittills har vi haft 388 valpar. Det har varierat mellan en och fyra kullar per år. På senare år har vi haft valpar lite oftare.

Hur många har blivit jaktchampion?

– 128 har tagit 1:a pris på drev, och ett 80-tal

Även exteriören är viktig för Måsebo kennel. Här visar Lotta Strandell upp SjdCh Måsebo Dunka, en av de yngre tikarna. Foto: Olof Backström

har dessutom blivit drevchampion.

Hur många hundar har ni nu?

– Vi har åtta tikar, av vilka alla är drevchampion och dessutom tre dubbelchampion. Tyvärr är flera av dem pensionärer i dag.

Hur ser fortsättningen ut för er?

– Vi ska dra ned på korna. Då blir det mer tid för taxar och jakt. Vi har ett par valpar som vi ska behålla, och de ska vi förstås ut och meritera framöver. Och allmänt sett är framtiden för oss att fortsätta med att ta fram bra taxar med bra exteriör, jakt och mentalitet.

KERSTIN NORBERG

Hundarna blir allt äldre

Det är inte bara vi människor som blir allt äldre. Även vår bästa vän hunden lever längre numera. Bättre veterinärvård och en ny inställning hos hundägarna är orsaken, tror forskare.

Dödligheten minskar bland våra hundar. Eller, rättare sagt, våra hundar blir allt äldre. I en omfattande statistisk kartläggning som Agria gjort av våra 79 vanligaste hundraser står det klart att allt fler hundar överlever sin tioårsdag.

Man har bland annat jämfört dödligheten bland hundar under åren 1995–1998 med åren 1999–2002. Där kan man se att dödligheten har minskat i stort sett alla åldersgrupper, men framför allt bland de äldre hundarna. Dödligheten bland hundar i åldern 9–10 år har minskat med nästan en hel procentenhet från 9,8 procent till 8,7 procent.

Brenda Bonnett, forskare från University of Guelph i Kanada, har arbetat med att sammanställa statistiken från Agria. Hon menar att det inte går att hitta några säkra förklaringar till den längre livslängden i statistiken.

Men nya och bättre läkemedel är förmodligen en förklaring. Hon tror till exempel att de nya smärtstillande mediciner som kom fram i slutet av 90-talet har gett många hundägare nya möjligheter att ge även gamla hundar ett värdigt liv.

KERSTIN NORBERG

SUDCh SjdCh NUDCh Måsebo Robinzon D, son till Robin Hood, hade stora framgångar både på utställningar och i aveln. Foto: Kerstin Norberg